

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 28. martā iesniedza Trgovački sud u Zagrebu (Horvātija) — PARKING d.o.o./SAWAL d.o.o.

(Lieta C-267/19)

(2019/C 263/30)

Tiesvedības valoda — horvātu

Iesniedzējtiesa

Trgovački sud u Zagrebu

Pamatlietas puses

Prasītāja: PARKING d.o.o.

Atbildētāja: SAWAL d.o.o.

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai, ņemot vērā Tiesas spriedumus lietās C-484/15 un C-551/15, ar Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6. panta 1. punktu un Līguma par Eiropas Savienības darbību 18. pantu ir saderīga tāda valsts tiesību norma kā *Ovršni zakon* (Likums par piespiedu izpildi) (publicēts *Narodne novine* Nr. 112/12, Nr. 25/13, Nr. 93/14, Nr. 55/16 un Nr. 73/17) 1. pants, ar ko notāriem ir piešķirtas pilnvaras veikt prasījumu piespiedu piedziņu uz publiska akta pamata, izdodot izpildrakstu kā izpildes dokumentu, bez Horvātijas Republikā reģistrētās juridiskās personas, kas ir parādniece, skaidri paustas piekrišanas?
- 2) Vai Tiesas 2017. gada 9. marta spriedumos *Zulfikarpašić* (C-484/15, EU:C:2017:199) un *Pula Parking* (C-551/15, EU:C:2017:193) sniegto interpretāciju var piemērot iepriekš izklāstītajai lietai *Povrv-1614/2018*, kas ir jāizskata iesniedzējtiesai, un — konkrētāk — vai Regula Nr. 1215/2012 ir jāinterpretē tādējādi, ka Horvātijā notāri, kas savu pilnvaru robežās, kuras tiem ir piešķirtas valsts tiesībās, rīkojas piespiedu izpildes procedūrās uz “publiska akta” pamata, kurās atbildētāji izpildes procedūrā ir citās Eiropas Savienības dalībvalstīs reģistrētas juridiskas personas, neietilpst jēdzienā “tiesa” minētās regulas izpratnē?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 11. aprīlī iesniedza Visoki trgovački sud Republike Hrvatske (Horvātija) — Obala i lučice d.o.o./NLB Leasing d.o.o.

(Lieta C-307/19)

(2019/C 263/31)

Tiesvedības valoda — horvātu

Iesniedzējtiesa

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske

Pamatlietas puses

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Obala i lučice d.o.o.

Otra puse apelācijas tiesvedībā: NLB Leasing d.o.o.

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai notāri ir pilnvaroti veikt dokumentu izsniegšanu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1393/2007 (2007. gada 13. novembris) par tiesas un ārpustiesas civillietu un komerclietu dokumentu izsniegšanu dalībvalstīs⁽¹⁾, kad tie paziņo savus lēmumus lietās, kurās Regula Nr. 1215/2012⁽²⁾ nav piemērojama tāpēc, ka Horvātijā notāri neietilpst jēdzienā “tiesa” Regulas Nr. 1215/2012 izpratnē tad, kad viņi īsteno pilnvaras, kas valsts tiesībās viņiem ir piešķirtas procedūrās, kurās piespiedu izpilde ir veicama, pamatojoties uz “publisku aktu”? Proti, vai, īstenojot pilnvaras, kas valsts tiesībās notāriem ir piešķirtas procedūrās, kurās piespiedu izpilde ir veicama, pamatojoties uz “publisku aktu”, šie notāri — lai arī neietilpdami Regulā Nr. 1215/2012 minētajā jēdzienā “tiesa” — var piemērot Regulas (EK) Nr. 1393/2007 noteikumus par dokumentu izsniegšanu?
- 2) Vai var uzskatīt, ka novietošana stāvvietā uz ielas un uz koplietošanas ceļa, ja tiesības iekasēt maksu ir noteiktas *Zakon o sigurnosti prometa na cestama* (Likums par ceļu satiksmes drošību) un noteikumos par pašvaldības kā publisko tiesību subjekta darbību, ir civillietas tiesu jurisdikciju, kā arī spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās reglamentējošās Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1215/2012 (2012. gada 12. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās (pārstrādāta versija) izpratnē, īpaši ņemot vērā, ka brīdī, kad tiek konstatēta tāda transportlīdzekļa esamība, kuram nav stāvvietas talona vai kuram ir nederīgs stāvvietas talons, uz šo transportlīdzekli nekavējoties tiek attiecināts pienākums samaksāt talonu pa visu dienu tā, it kā tas stāvvietā būtu bijis novietots visu dienu, neatkarīgi no precīza stāvvietas izmantošanas ilguma, tādējādi šādas dienas maksas iekasēšanai ir sankcijas raksturs un turklāt dažās dalībvalstīs šāda novietošana stāvvietā tiek uzskatīta par ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumu?
- 3) Vai iepriekš minētajās tiesvedībās saistībā ar transportlīdzekļa novietošanu uz ielas un uz koplietošanas ceļa, ja tiesības iekasēt maksu ir noteiktas Likumā par ceļu satiksmes drošību un noteikumos par pašvaldības kā publisko tiesību subjekta darbību, tiesas var izsniegt dokumentu atbildētājiem citā dalībvalstī, piemērojot Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1393/2007 (2007. gada 13. novembris) par tiesas un ārpustiesas civillietu un komerclietu dokumentu izsniegšanu Eiropas Savienības dalībvalstīs?

Ja, pamatojoties uz iepriekš minētajiem jautājumiem, tiktu atzīts, ka šāda veida novietošana stāvvietā ir civillietas, tiek uzdoti šādi papildu jautājumi:

- 4) Šajā lietā tiek piemērota prezumpcija, ka ir noslēgts līgums par minēto novietošanu stāvvietā uz ielas noteiktā vietā, izmantojot horizontālu un/vai vertikālu marķējumu, proti, tiek uzskatīts, ka, novietojot transportlīdzekli stāvvietā, tiek noslēgts līgums, un ja netiek samaksāta cena atbilstīgi stāvvietas stundas likmei, ir jāmaksā dienas maksa. Tāpēc tiek uzdots jautājums, vai šāda prezumpcija par līguma noslēgšanu par šādu novietošanu stāvvietā un piekrišana veikt dienas maksu gadījumā, ja nav iegādāts talons atbilstoši stāvvietas stundas likmei vai ja ir beidzies iegādātā talona derīguma termiņš, ir pretrunā pamatnoteikumiem par pakalpojumu sniegšanu, kas paredzēti Līguma par Eiropas Savienības darbību 56. pantā un citos Eiropas Savienības *acquis* noteikumos.
- 5) Šajā lietā transportlīdzekļa novietošana stāvvietā notika Zadarā, tādēļ pastāv saikne starp šo līgumu un Horvātijas tiesām, tomēr vai šāda novietošana stāvvietā ir uzskatāma par “pakalpojumu” atbilstoši Regulas (ES) Nr. 1215/2012 7. panta 1. punktam, ņemot vērā, ka jēdziens “pakalpojums” nozīmē, ka persona, kas sniedz pakalpojumu, veic konkrētu darbību, proti, ka tā veic šo konkrēto darbību apmaiņā pret atlīdzību, un tādējādi rodas jautājums, vai apelācijas sūdzības iesniedzējas darbība ir pietiekama, lai to uzskatītu par pakalpojumu. Ja Horvātijas tiesām nav īpašas jurisdikcijas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1215/2012 7. panta 1. punktu, jurisdikcija izskatīt lietu būtu otras puses apelācijas tiesvedībā domicila tiesai.
- 6) Vai novietošanu stāvvietā uz ielas un uz koplietošanas ceļa, ja tiesības iekasēt maksu ir noteiktas Likumā par ceļu satiksmes drošību un noteikumos par pašvaldības kā publisko tiesību subjekta darbību un ja iekasēšana tiek veikta vienīgi noteiktā dienas laikā, var uzskatīt par nekustamā īpašuma nomu, pamatojoties uz Regulas (ES) Nr. 1215/2012 24. panta 1. punktu?

- 7) Vai, ja šajā lietā nav iespējams piemērot iepriekš minēto prezumpciju, ka šāda novietošana stāvvietā liecina par līguma noslēgšanu (ceturtais prejudiciālais jautājums), vai šāda veida novietošanu stāvvietā, attiecībā uz kuru pilnvaras stāvvietas maksas iekasēšanai izriet no Likuma par ceļu satiksmes drošību un attiecībā uz kuru ir paredzēts samaksāt dienas maksu, ja iepriekš nav veikts stundas maksājums par stāvvietas izmantošanu vai ja ir beidzies laiks, uz kuru tika iegādāts talons, var uzskatīt par neatļautu darbību vai kvazideliktu Regulas (ES) Nr. 1215/2012 7. panta 2. punkta izpratnē?
- 8) Šajā gadījumā novietošana stāvvietā notika pirms Horvātijas Republikas pievienošanās Eiropas Savienībai, proti, 2012. gada 30. jūnija plkst. 13.02. Tāpēc tiek uzdots jautājums, vai šajā lietā ir piemērojamas regulas par piemērojamiem tiesību aktiem, proti, Regula Nr. 593/2008⁽³⁾ vai Regula Nr. 864/2007⁽⁴⁾, ņemot vērā to piemērojamību laikā.

Ja Eiropas Savienības Tiesas jurisdikcijā ir sniegt atbildi par materiālo tiesību piemērošanu, tiek uzdots nākamais jautājums:

- 9) Vai prezumpcija, ka ar šādu novietošanu stāvvietā tiek noslēgts līgums un dota piekrišana samaksāt dienas maksu, ja maksa nav veikta atbilstoši stāvvietas stundu likmei vai ja ir beidzies laiks, uz kuru tika iegādāts talons, ir pretrunā LESD 56. pantā un citos Eiropas Savienības *acquis* noteikumos paredzētajiem pamatnoteikumiem pakalpojumu sniegšanas jomā, neatkarīgi no tā, vai transportlīdzekļa īpašnieks ir fiziska vai juridiska persona? Citiem vārdiem, vai attiecībā uz materiālo tiesību normu noteikšanu šajā gadījumā var piemērot Regulas Nr. 593/2008 4. panta noteikumus (zinot, ka lietā nav nekādu pierādījumu tam, ka puses būtu panākušas vienošanos par piemērojamo tiesisko regulējumu)?

— Ja tiktu uzskatīts, ka ir noslēgts līgums, vai šajā lietā būtu runa par pakalpojumu līgumu, proti, vai šādu līgumu par novietošanu stāvvietā var uzskatīt par pakalpojumu Regulas Nr. 593/2008 4. panta 1. punkta b) apakšpunkta nozīmē?

— Pakārtoti, vai šādu novietošanu stāvvietā var uzskatīt par nomas līgumu atbilstoši Regulas Nr. 593/2008 4. panta 1. punkta c) apakšpunktam?

— Pakārtoti, ja šai novietošanai stāvvietā ir jāpiemēro Regulas Nr. 593/2008 4. panta 2. punkta noteikumi, tiek uzdots jautājums, kurš šajā lietā ir raksturīgais izpildījums, ņemot vērā to, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja būtībā vienīgi markē ielas virsmu stāvvietas izveidei un veic stāvvietas maksas iekasēšanu, savukārt otra puse apelācijas tiesvedībā novieto transportlīdzekli stāvēšanai un maksā par stāvvietu. Proti, ja tiktu uzskatīts, ka raksturīgo izpildījumu veic apelācijas sūdzības iesniedzēja, tiktu piemērotas Horvātijas tiesības, savukārt, ja raksturīgo izpildījumu veiktu otra puse apelācijas tiesvedībā, tiktu piemērotas Slovēnijas tiesības. Tomēr, ņemot vērā to, ka tiesības iekasēt maksu par stāvvietu šajā gadījumā reglamentē Horvātijas tiesību akti, ar kuriem līdz ar to līgumam ir ciešāka saikne, vai šajā gadījumā tomēr papildus var piemērot Regulas Nr. 593/2008 4. panta [3]. punkta noteikumus?

— Ja tiktu uzskatīts, ka pastāv Regulā Nr. 864/2007 minētās ārpuslīgumiskās saistības, vai šīs ārpuslīgumiskās saistības varētu uzskatīt par kaitējumu, un tādējādi piemērojami tiesību akti tiktu noteikti saskaņā ar Regulas Nr. 864/2007 4. panta 1. punktu?

— Pakārtoti, vai šāda veida stāvvietu varētu uzskatīt par netaisnu iedzīvošanos, un tādējādi piemērojami tiesību akti tiktu noteikti saskaņā ar Regulas Nr. 864/2007 10. panta 1. punktu?

— Pakārtoti, vai šāda veida stāvvietu varētu uzskatīt par *negotiorum gestio*, un tādējādi piemērojami tiesību akti tiktu noteikti saskaņā ar Regulas Nr. 864/2007 11. panta 1. punktu?

— Pakārtoti, vai šāda veida stāvvietu varētu uzskatīt par otras puses apelācijas tiesvedībā atbildību saskaņā ar *culpa in contrahendo*, un tādējādi piemērojami tiesību akti tiktu noteikti saskaņā ar Regulas Nr. 864/2007 12. panta 1. punktu?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1393/2007 (2007. gada 13. novembris) par tiesas un ārpus tiesas civillietu vai komercietu dokumentu izsniegšanu dalībvalstīs (dokumentu izsniegšana), un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1348/2000 (OV 2007, L 324, 79. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1215/2012 (2012. gada 12. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (OV 2012, L 351, 1. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 593/2008 (2008. gada 17. jūnijs), par tiesību aktiem, kas piemērojami līgumsaistībām (Roma I) (OV 2008, L 177, 6. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 864/2007 (2007. gada 11. jūlijs) par tiesību aktiem, kas piemērojami ārpuslīgumiskām saistībām (Roma II) (OV 2007, L 199, 40. lpp.).